

<i>Rodzaj dokumentu:</i>	Zasady oceniania rozwiązań zadań
<i>Egzamin:</i>	Egzamin maturalny
<i>Przedmiot:</i>	Język rosyjski
<i>Poziom:</i>	Poziom podstawowy
<i>Forma/Formy arkusza:</i>	EJRP-P0-100
<i>Termin egzaminu:</i>	6 maja 2022 r.
<i>Data publikacji dokumentu:</i>	28 czerwca 2022 r.

Rozumienie ze słuchu

Zadanie 1.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022 ¹⁾		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
1.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	F
1.2.			P
1.3.			P
1.4.			P
1.5.			F

Zadanie 2.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
2.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	E
2.2.			C
2.3.		2.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	D
2.4.		2.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	A

¹⁾ Załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie szczególnych rozwiązań w okresie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz.U. poz. 493, z późn. zm.).

Zadanie 3.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
3.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
3.2.		2.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	C
3.3.		2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
3.4.			A
3.5.			A
3.6.			2.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
4.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.2) Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	F
4.2.			E
4.3.			D
4.4.			A

Dla arkusza EJRP-P0-200 oraz arkusza EJRP-P0-Q00 odpowiedzi w zadaniu 4. będą następujące:

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
4.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.2) Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	E
4.2.			D
4.3.			F
4.4.			A

Zadanie 5.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
5.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
5.2.		3.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	A
5.3.		3.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	C

Zadanie 6.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
6.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
6.2.			B
6.3.			C
6.4.			B
6.5.		3.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	A

Zadanie 7.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
7.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.6) Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	D
7.2.			A
7.3.			E

Znajomość środków językowych

Zadanie 8.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
8.1.	I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	B
8.2.			A
8.3.			B
8.4.			C
8.5.			A

Zadanie 9.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2022		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
9.1.	I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
9.2.			A
9.3.			C
9.4.			B
9.5.			B

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Uczestniczyłeś(-aś) w rodzinnej imprezie. W e-mailu do koleżanki z Rosji:

- poinformuj, z jakiej okazji odbyła się ta impreza i kto w niej uczestniczył
- opisz miejsce, w którym została zorganizowana
- napisz, jaką niespodziankę przygotowano dla zaproszonych gości
- przedstaw swoją opinię na temat imprez rodzinnych.

Ogólne wymagania egzaminacyjne

- I. *Znajomość środków językowych.*
Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].
- III. *Tworzenie wypowiedzi.*
Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.
- IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*
Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Szczegółowe wymagania egzaminacyjne

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*
- 5.1) *Zdający opisuje [...] przedmioty, miejsca, zjawiska, czynności.*
- 5.3) *Zdający przedstawia fakty z przeszłości [...].*
- 5.5) *Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie, poglądy i uczucia.*
- 7.2) *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów polecenia zdający odniósł się w swojej wypowiedzi, a następnie ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

- W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje?, itp.
- Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - nie realizuje tego podpunktu
 - realizuje go w sposób niekomunikatywny.
- Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - opisz miejsce, w którym została zorganizowana**
Мы собрались в небольшом кафе.
 - rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np. *Мы собрались в небольшом кафе на пляже.*
- Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić:
 - przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
Мы отмечали день рождения в небольшом уютном и недорогом ресторане.
 - jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
Вечеринка была в модном среди молодежи клубе в центре города.
- W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np.

- **poinformuj, z jakiej okazji odbyła się ta impreza i kto w niej uczestniczył**
Мы отмечали день рождения.
- b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np. *На свадьбу пришли все родственники.*
- c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np. *У нас собрались друзья, знакомые, соседи.*
- d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź, np. *Мы отмечали Новый год в кругу самых близких родственников.*
- 6. Wyrażenia takie jak np. *восемнадцатилетие, годовщина свадьбы, праздновать День бабушки, праздновать День мамы* traktowane są jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
- 7. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażen, lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
 - **napisz, jaką niespodziankę przygotowano dla zaproszonych gości**
Зал был большой и маленький. Сюрпризом был конкурс румы, самбы и танго. Ресторан был большой и огромный.
- 8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech słów/wyrażen odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.
 - **opisz miejsce, w którym została zorganizowana**
Зал был большой, светлый и очень уютный.
- 9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *bardzo, dość, trochę*) nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
- 10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
Мы собрались в популярном молодежном клубе «Зодиак». („odniósł się”)
- 11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
- 12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia.
 - **napisz, jaką niespodziankę przygotowano dla zaproszonych gości**
 - **przedstaw swoją opinię na temat imprez rodzinnych**
Здорово, что во время праздника гостям подарили шоколадные наборы.
- 13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść (pod warunkiem, że w całości jest napisana w ten sposób); może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy tego podpunktu, np. opisując miejsce, w którym odbyła się impreza zdający pisze: *Красивые букеты цветов.* – taka odpowiedź nie jest akceptowana.

14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona, np. *Я не хочу тебе писать, какой сюрприз приготовили гостям.* („nie odniósł się”), ALE *Я не хочу тебе писать, какой сюрприз приготовили гостям, потому что такой же приготовлю на свой день рождения.* („odniósł się i rozwinął”).
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieujęty).
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Не wiem, kiedy... / Nie wiem, co... / Nie wiem, dlaczego...*, jeśli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia, np. *Я не знаю, какой сюрприз приготовили гостям, потому что я опоздал.* („odniósł się”).
- Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej, np. *Я не знаю, кто пришёл на праздник.* („nie odniósł się”).
17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.
- **przedstaw swoją opinię na temat imprez rodzinnych**
Мне кажется, что это был файну праздник. („nie odniósł się”).
18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.
- **napisz, jaką niespodziankę przygotowano dla zaproszonych gości**
Вссыцы гости получили подарки. („odniósł się”).

Zadanie 10.

Uczestniczyłeś(-aś) w rodzinnej imprezie. W e-mailu do koleżanki z Rosji:

- poinformuj, z jakiej okazji odbyła się ta impreza i kto w niej uczestniczył
- opisz miejsce, w którym została zorganizowana
- napisz, jaką niespodziankę przygotowano dla zaproszonych gości
- przedstaw swoją opinię na temat imprez rodzinnych.

Привет, Маша!

Ты знаешь, в прошлую субботу мы всей семьёй отмечали большой праздник.

- poinformuj, z jakiej okazji odbyła się ta uroczystość i kto w niej uczestniczył

7.2) Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Ten podpunkt polecenia jest **dwuczłonowy**. Aby odpowiedź zdającego mogła być uznana za rozwiniętą, wymagane jest odniesienie się do jego obydwu członów (poinformowanie, z jakiej okazji uroczystość została zorganizowana, oraz o osobach, które w niej uczestniczyły) i przedstawienie jednego z nich w sposób bardziej szczegółowy, np. *Мы праздновали свадьбу моей сестры. На празднике были обе семьи.* („odniósł się i rozwinał”).

Jeżeli zdający minimalnym stopniu nawiązał tylko do jednego członu, tj.:

- a) poinformował, z jakiej okazji odbyła się uroczystość, ale nie poinformował o tym, kto w niej uczestniczył, np. *Маме исполнилось 50 лет.* ALBO
 - b) poinformował o tym, kto wziął udział w uroczystości, ale nie wspomniał, z jakiej okazji została zorganizowana, np. *Приехали все родственники.*
- wówczas uznaje się, że **odniósł się** do tego podpunktu polecenia.

Jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, np.

- a) *Мы организовали праздник для дедушки и бабушки, в прошлое воскресенье у них была 50 годовщина свадьбы.* (rozbudowana informacja o tym, z jakiej okazji odbyła się uroczystość rodzinna, ale brak informacji o tym, kto w niej uczestniczył) ALBO
 - b) *Приехала вся семья: дедушки, бабушки, тёти и дяди, братья и сёстры из Польши и из-за границы.* (rozbudowana informacja o tym, kto uczestniczył w uroczystości, ale brak informacji o tym, z jakiej okazji odbyła się uroczystość),
- wówczas uznaje się, że **odniósł się** do tego podpunktu polecenia.

Informacja o tym, dla kogo / na czyją cześć została zorganizowana uroczystość jest traktowana jako realizacja tylko pierwszego członu polecenia, np. *Мы отмечали рождение первого ребёнка моего брата. / Это было 70-летие дедушки. / Праздник был организован для моей бабушки.* („odniósł się”).

Informacje dotyczące wyglądu jubilatów/solenizantów/gości, ich cech charakteru, usposobienia, pochodzenia itp. nie są uznawane za realizację drugiego członu tego podpunktu polecenia, mogą być natomiast traktowane jako element rozwijający wypowiedź, pod warunkiem że zdający realizuje kluczowe elementy tego podpunktu polecenia, tj. informuje, z jakiej okazji uroczystość została zorganizowana oraz jakie osoby w niej uczestniczyły, np. *Все были элегантно одеты.* („nie odniósł się”), ALE

На юбилей приехали мои братья и сёстры. Все были элегантно одеты. („odniósł się i rozwinął”).

Jeżeli zdający, realizując drugi człon polecenia, ogranicza się do podania ogólnej liczby uczestników, ale nie wspomina, kto konkretnie brał udział w uroczystości, to taka wypowiedź nie jest uznawana jako odniesienie do tego podpunktu polecenia. Może być natomiast traktowana jako element rozwijający wypowiedź, np. *Бабушка праздновала свой день рождения. Было почти 50 человек.* (1. człon polecenia „odniósł się”; 2. człon polecenia „nie odniósł się”), ALE *Бабушка праздновала свой день рождения. Было почти 50 человек, среди них были наши соседи.* („odniósł się i rozwinął”).

Jeżeli zdający, realizując ten podpunkt polecenia, nie wymienia uczestników uroczystości, ale z innych części pracy jasno wynika, kto brał w niej udział, to taka wypowiedź jest akceptowana, np. *Мои двоюродные братья подали десерт, а дядя Антон произнёс поздравление.*

Imiona/nazwiska jubilatów/solenizantów/gości nie są uznawane za odniesienie do tego podpunktu polecenia, np. *Приехали Аня и Максим.* („nie odniósł się”), ALE *Приехали его внуки Аня и Максим.* („odniósł się”).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Собралось много людей.	Моя сестра праздновала своё 18-летие. Приехало много людей.	Моя сестра праздновала своё 18-летие. Приехало много гостей: вся наша семья и друзья.
Праздник был у бабушки дома.	Праздник был у бабушки дома. Бабушка пригласила всех своих внуков.	Праздник был у бабушки дома. Бабушка пригласила всех своих детей и внуков в честь Дня бабушки.

• **opisz miejsce, w którym została zorganizowana**

5.1) zdający opisuje [...] miejsca [...].

Przez sformułowanie „miejsce” rozumie się każdą przestrzeń (zamkniętą i otwartą), która może służyć do zorganizowania przyjęcia, np. *Мы отмечали в новом и красивом ресторане в центре города.* („odniósł się i rozwinął”).

Za opis miejsca uznaje się określenia odnoszące się do:

- jego wyglądu (m.in. wielkości, kolorystyki, wyposażenia, wystroju), np. *В этом кафе была бильярдная комната.* („odniósł się”), *День рождения был в клубе в новом районе города. Там два больших зала.* („odniósł się i rozwinął”) LUB
- atmosfery/warunków w nim panujących, np. *Это очень уютная, тихая и недорогая пиццерия.* („odniósł się i rozwinął”) LUB
- jego usytuowania, np. *Кафе находится в городском парке.* („odniósł się”)
- cech wyróżniających to miejsce, np. *Это ресторан с вегетарианской кухней.* („odniósł się”).

Samo wskazanie miejsca, w którym zostało zorganizowane przyjęcie, bez podania informacji określających/doprecyzowujących/charakteryzujących to miejsce, nie jest

opisem, np. *Праздник был в кафе.* („nie odniósł się”), ALE *Праздник был в небольшом кафе.* („odniósł się”); *День рождения был на пляже.* („nie odniósł się”), ALE *День рождения был на пляже у озера.* („odniósł się”).

Akceptuje się komunikatywną wypowiedź, w której zdający porównuje miejsce, w którym odbyła się uroczystość, do innego miejsca, np. *Ресторан, в котором был праздник, выглядел как старый троллейбус.* („odniósł się”).

Nazwy własne, w tym geograficzne, nie są uznawane za odniesienie do tego podpunktu polecenia, np. *Праздник был в Кракове.* / *Праздник был в кафе «Летучая мышь».* („nie odniósł się”).

Dla realizacji tego podpunktu polecenia nie jest wymagane podanie konkretnego miejsca.

Informacje dotyczące wrażeń, emocji, opinii piszącego nie są opisem. Mogą być traktowane wyłącznie jako elementy rozwijające właściwy opis, np. *Место, в котором мы праздновали, мне очень понравилось.* („nie odniósł się”), ALE *Кафе, в котором мы праздновали, было отличное, там было много места для танцев.* („odniósł się i rozwinął”).

W realizacji tego podpunktu polecenia użycie liczebników nie jest traktowane jako kolejne odniesienie, np. *В этом ресторане было 2 зала и 5 столов.* („odniósł się”).

nie odniósł się	nie odniósł się	nie odniósł się
День рождения был в клубе.	День рождения мы отмечали в современном аквапарке.	Мы праздновали в нашем доме, потому что он большой, удобный и там есть сад.
Клуб, в котором мы праздновали, был супер.	Гости собрались в старом замке.	Мы праздновали в молодёжном клубе, который славится вечеринками в стиле ретро.

• **napisz, jaką niespodziankę przygotowano dla zaproszonych gości**

5.1) Zdający opisuje [...] przedmioty, [...] zjawiska i czynności.

7.2) Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający informuje, co przygotowano jako niespodziankę dla gości zaproszonych na rodzinną uroczystość, np. *Каждый гость получил памятную фотографию.* („odniósł się”).

Za niespodziankę przygotowaną dla uczestników uroczystości rodzinnej uznaje się na przykład:

- prezenty (zdjęcia, książki, czekoladki itp.) otrzymane przez gości
- serwowane potrawy, niezwykle pod jakimś względem (tort, specjalności kuchni regionalnej itp.)
- zorganizowanie konkursu, zawodów, gier, karaoke itp.
- występy i wydarzenia artystyczne (koncert, recytacja, śpiewanie piosenki, pokaz sztucznych ogni itp.).

Zdający nie musi używać wyrazu *сюрприз*, jednak z kontekstu pracy powinno wynikać, że ten przedmiot / to wydarzenie:

- zostało przygotowane celowo jako niespodzianka/atrakcja uroczystości, np. *На память о нашем празднике дядя снял для всех нас фильм о семье.* („odniósł się i rozwinął”) LUB/I
- było niespodziewane, zaskoczyło gości, wywołało u nich emocje (goście otrzymali coś specjalnego, przeżyli coś szczególnego, czego się nie spodziewali lub co im się szczególnie spodobało, sprawiło radość), np. *Неожиданно для меня дядя произнёс эмоциональную речь.* („odniósł się”), ALE *Дядя произнёс эмоциональную речь.* („nie odniósł się”).

Określenia takie jak *дать/получить/подарить (подарок, что-то)* traktuje się jako odniesienie do tego podpunktu polecenia; w tym przypadku nie jest wymagane podkreślenie faktu, że chodzi o niespodziankę.

Niespodzianka musi być adresowana do wszystkich gości lub do grupy gości. Jeżeli zdający odnosi się wyłącznie do jednego gościa, w tym również do samego siebie, taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy.

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający odnosi się do przygotowanej niespodzianki/prezentu podarowanego jubilatowi/solenizantowi/osobie, dla której zorganizowano uroczystość.

Informacje dotyczące wrażeń, emocji, opinii o przygotowanej niespodziance nie są uznawane za realizację tego podpunktu polecenia. Mogą być traktowane jako rozwinięcie, pod warunkiem że zdający realizuje kluczowy element polecenia, np. *В полночь, к нашему удивлению, родители устроили для всех нас конкурс, и мне эта идея очень понравилась.* („odniósł się i rozwinął”).

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający informuje jedynie o samym fakcie przygotowania dla gości niespodzianki, np. *Для каждого гостя был сюрприз.* („nie odniósł się”).

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający relacjonuje przebieg uroczystości, np. *Мы съели пиццу, а потом дядя играл нам на пианино.*

nie odniósł się	nie odniósł się	nie odniósł się
Дедушка спел песню.	Дедушка спел песню. Все очень удивились.	Вдруг дедушка спел песню своей юности. Нам всем очень понравилось.
В конце тётя сделала интересный сюрприз.	Бабушка всем подарила подарки.	Каждый приглашённый получил книгу со стихами дедушки.
Мы пели и танцевали.	Каждый гость получил цветок.	

Uwaga! Realizacja pierwszego i trzeciego podpunktu polecenia wymaga od zdającego użycia czasu przeszłego. Jeżeli zdający używa w pracy czasu przyszłego/teraźniejszego, taka realizacja każdego z tych podpunktów polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy. Użycie czasu teraźniejszego w podpunkcie drugim (opis miejsca) nie jest błędem.

- **przedstaw swoją opinię na temat uroczystości rodzinnych.**

5.5) **Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie, poglądy i uczucia.**

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający wyraża swoją opinię, pozytywną, negatywną lub neutralną, dotyczącą uroczystości rodzinnych. Zdający może odnieść się na przykład do:

- zasadności organizowania takich uroczystości, np. *Это семейная традиция, которую стоит продолжать.* („odniósł się”) LUB
- umacniania więzi rodzinnych, np. *Я считаю, что празднование с моими близкими вызывает много эмоций и положительно влияет на семейные отношения.* („odniósł się i rozwinął”) LUB
- atmosfery panującej w trakcie spotkania rodzinnego, np. *Я не люблю такие встречи, слишком шумно, слишком много людей, и мне не нравится громкая музыка.* („odniósł się i rozwinął”).

Akceptuje się wypowiedź, która odnosi się tylko do jednej konkretnej uroczystości rodzinnej (np. tej opisywanej). Zdający może odnieść się na przykład do swoich emocji/reakcji, dotyczących przebiegu uroczystości, zachowania osób uczestniczących w uroczystości itp., np. *Я был рад видеть, как семья празднует день рождения моей бабушки.* („odniósł się”) *Я считаю, что дети прекрасно провели время.* („odniósł się”).

Nie jest konieczne użycie takich sformułowań, jak np. *по-моему, по моему мнению, я думаю, мне кажется* itp., jeżeli kontekst nie wyklucza, że chodzi o opinię zdającego, np. *Гости были довольны. / Все хорошо провели время.* („odniósł się”).

Jeżeli zdający przedstawia opinię/reakcję innych osób, to taka realizacja tego podpunktu polecenia może być traktowana jako rozwinięcie, pod warunkiem że zdający realizuje kluczowy element polecenia, czyli wyraża własną opinię, np. *Папа считает, что праздник удался.* („nie odniósł się”), ALE *Папе понравилось угощение, бабушка тоже осталась довольна, а мне было скучно.* („odniósł się i rozwinął”).

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający przedstawia fakty dotyczące uroczystości rodzinnej lub opisuje ją, np. *На празднике мы танцевали.* („nie odniósł się”), ALE *На празднике мы танцевали. Я считаю, что было замечательно.* („odniósł się”).

nie odniósł się	nie odniósł się	nie odniósł się
Брат всё время сидел за столом.	Я люблю семейные торжества, а особенно свадьбы.	Я очень люблю семейные праздники, потому что там всегда много гостей, много смеха, забавных ситуаций и воспоминаний.
Наконец-то я познакомилась с сестрой из Кракова.	Я считаю, что нет смысла организовывать семейные праздники.	Я рад, что могу провести время с теми, кого вижу редко, но несмотря на это, очень люблю их.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniem/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nilogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

- W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
- Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
Привет, Маша!
Ты знаешь, в прошлую субботу мы всей семьёй отмечали большой праздник. Спасибо тебе за твоё письмо.
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane, np. *Мы встречались в центре. В ресторане было много воздушных шаров.*
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny).
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst, np. *Было много гостей. Мы обходили свадьбу.*
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu tłumaczącego taką właśnie realizację danego podpunktu), np. *Чтобы всех удивить, мы предупредили гостей о сюрпризе.*
- Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
- Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
- Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego, a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.

6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
7. Jako usterki w spójności/logice oznaczamy te fragmenty, w których wyraźnie się gubimy czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.
8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Wyrazy napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy językowe.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych ujętych w zakresie struktur w Aneksie do Informatora, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej w roku szkolnym 2021/22 na poziomie **A2+** (w skali ESOKJ).
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumiemy wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.
 - **opisz miejsce, w którym została zorganizowana.**
В зале были шары и цветы. zamiast Зал был украшен цветами и шарами.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	<ul style="list-style-type: none"> • brak błędów • nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	<ul style="list-style-type: none"> • liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	<ul style="list-style-type: none"> • liczne błędy często zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczenia	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	<i>Marek <u>lubić</u> czekoladę.</i>
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	<i>Marek √ czekoladę.</i>
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	<i>Słońce (gżeje).</i>
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	<i>Słońce (gzać) w lecie.</i>
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	<i>Założyłem kurtkę <u>bo było goraco.</u></i>

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub fragmenty całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 wyrazów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych (takie błędy nie są oznaczane w pracy zdającego). Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
8. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *фильм, группа*, np. *сериал „М jak miłość”, книга „Świat Dysku”*.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym, niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *Я читаю Nowe Horyzonty* – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślone jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
9. Zabronione jest pisanie wypowiedzi obraźliwych, wulgarnych lub propagujących postępowanie niezgodne z prawem. W przypadku takich wypowiedzi zostanie podjęta indywidualna decyzja dotycząca danej pracy, np. nie zostaną przyznane punkty za

zakres środków językowych oraz za poprawność środków językowych lub cała wypowiedź nie będzie podlegała ocenie.

10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli wyraz *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia wyrazów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są wyrazy oddzielone spacją, np. *на озере* (2 wyrazy), *в большом городе* (3 wyrazy), 1789 (1 wyraz), 10.01.2015 (1 wyraz), 10 stycznia 2015 (3 wyrazy).
2. Jako jeden wyraz liczone są
 - wyrazy łączone dywizem, np. *из-за, Санкт-Петербурге, по-моему*
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. МГУ, СПИД
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. XX = 1 wyraz, XX век = 2 wyrazy.
4. Adres i podpis nie są liczone w liście.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie wyrazów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „bużki”).
6. Uwzględnia się w liczbie wyrazów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *Я читаю Новые Горизонты.* – 4 wyrazy.